

РЕШЕНИЕ

№ 3895

гр. София, 13.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в публично заседание на 16.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **8780** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

36

Производството е по чл.156 и сл. от ДОПК.

Образувано е по жалба от „Бестер Хенерасион България“ ЕООД –в ликвидация, с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление[жк], [улица] срещу РЕВИЗИОНЕН АКТ /РА/ №22221021004789-091-001/19.05.2022г., издаден от Г. М. В. –Н. на длъжност началник сектор и от Ц. К. Х. на длъжност главен инспектор по приходите при на ТД на НАП С., МЪЛЧАЛИВО ПОТВЪРДЕН, В ЧАСТТА, с която за 2016г. е определен допълнително корпоративен данък /КД/ в размер на 1 429 419,48лв. главница и 744 548,87лв. лихва /01.04.2017г. (изтичане на срока за внасяне на корпоративен данък за 2016г.) до 19.05.2022г.-дата на РА/. В останалата част за КД за 2015г.,2017г.,2018г.,2019г. и 2020г. РА не се оспорва.

В жалбата са изложени съображения, че неправилно е определен КД за 2016г. въз основа на отписаните вземания в размер на 14 294 194,82лв. по Споразумение за кредит от 27.12.2016г. и фактура №44 от 29.09.2017г.. Счита се, че направилно не е свързана процесната фактура с посоченото споразумение, за което при оспорване на РД са представени доказателства /доклад на одиторска фирма в Испания/, които не са обсъдени и което представлява съществено процесуално нарушение. Касателно фактурата се сочи, че тази фактура има за основание такса за съдружничество и стойността на същата в размер на 13 049 643,49лв. е свързана с отписаните вземания. Прави се позоваване на констатациите в посочения чуждестранен доклад, поради

което се релевира довода, че неправилно органите по приходите не са признали сумата от 14 294 194,82лв. като счетоводен разход и съответно са начислили КД. Сочил се, че съгласно чл.34, ал.1, т.1 от ЗКПО непризнаването на разходи се прави в годината на отписване на вземанията като несъбираеми като дори да не се признае за 2016г., то следва да се признае за 2018г.. С оглед изложеното се моли да се уважи жалбата.

В съдебно заседание жалбата се поддържа от ликвидатора на дружеството – Д. И. П.. Същият се позовава на изчисленията на ССтвЕ по т.3,2, че не следва да се дължи КД за 2016г., ако се признае сумата за разход. Поддържа се тезата, че има връзка между отписаните вземания на дружеството от 14 294 194,82лв. и фактурата, която е издадена за 13 049 673,49лв., тъй като макар да е посочено във фактурата, че основание е такса сътрудничество- именно връзката с отписане вземания е основанието. Претендират се разноси.

Ответната страна чрез юрк.В. оспорва жалбата и моли като неоснователна да се отхвърли. Претендира юрк.възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. ГРАД КАТО СЪОБРАЗИ СТАНОВИЩАТА НА СТРАНИТЕ НАМЕРИ ЗА УСТАНОВЕНО СЛЕДНОТО:

Жалбата е от 22.08.2022г. по отношение на РА от 19.05.2022г., със срок за оспорване от мълчаливото потвърждаване от ответника.

В производството пред ответника:

Производството е започнало със ЗВР-22221021004789-020-001 от 23.08.2021г. за ревизия по ЗКПО за периода от 2015-2020г./л.126/ като е възложено ревизията да се извърши от Ц. Х. /ръководител на ревизията/ и А. Ч.. Със заповед за изменение на ЗВР на л.130 е променен срока. Заповедите са издадени от Г. В.-Н. на длъжност Началник сектор.

На дружеството е връчено уведомление по чл.122 ДОПК от 01.12.2021г. като са представени част от поисканите документи ведно с декларациите по чл.124 от ДОПК. Повторно са изискани документи, които са представени.

Касателно счетоводството в РД е посочено, че доколкото се касае за дъщерно дружество на испанското дружество- счетоводството е водено по испанските стандарти, без да се поясни какво означава това. Посочено е, че в представените ОВ и годишни отчети няма хронологии и главни книги, от които да се проследи цялостното движение на счетоводните сметки.

Касателно облагането по ЗКПО са описани подадени за периода ГДД. Напр. посочено, че е подадена ГДД за 2015г. с вх.№2210ИО296282 от 31.03.2016г. с деклариран финансов резултат /печалба/ в размер на 424 017,94лв. и данъчна печалба от 471 122,85лв.. В съответствие с това е определен дължим КД от 47 112,85лв, която сума е внесена. Така са направени и констатацията за последващите години от периода, но доколкото не са предмет на оспорване, а само е РА в частта за определения КД за 2016г.-ще се разгледат констатациите за тази година.

Във връзка с гореизложеното в РД /л.191/ и РА /л.134/ е посочено, че е подадена за 2016г. ГДД вх.№ 2210ИО388355 от 31.03.2017г. с деклариран ФР /печалба/ от 1 148 250,31лв. и формиран финансов резултат /данъчна печалба/ от 1 164 948,68лв.. Съгласно декларацията дължим е КД от 116 494,87лв., който е внесен. За този ФР няма деклариран намалявания като декларираното увеличение е от непризнати разходи от 16 698,37лв..

Описано е, че касателно разходите е представено Споразумение от 27.12.2016г. за

отказ от кредит от 27 вземания между „Бестер Хенерасион Испания“ и „Бестер Хенерасион България“. Посочено е, че съгласно това Споразумение РЛ се отказва от формираните вземания в полза на свързаното лице, като намалява ФР. Органите по приходите се позовават на чл.34, ал.1 от ЗКПО, че не се признават отписани вземания за данъните цели, ако не е настъпило някое от обстоятелствата по чл.37 от ЗКПО. Тези се признават най-рано в годината, в която е настъпило едно от обстоятелствата:

1.изтичане на давностния срок за вземането, но не повече от 5 години, в които вземането е станало изискуемо.

2.възмездно прехвърляне на вземането

3.производство по несъстоятелност на длъжника, прекратено с оздравителен план

4.с влязло в сила решение е признато, че вземането е недължимо.

5.погасяване на вземането преди изтичане на давностния срок по силата на закона.

б.заличаване на длъжника.

С оглед изложеното е направена в РД Р-22221021004789-092-001 от 21.03.2022г. /на л.191/ констатацията, че за да бъде признато за данъчните цели отписването на вземането трябва да са настъпили конкретни обстоятелства, свързани със съответните документи. В тази връзка е направен извода, че от РЛ не са представени доказателства, че посочените суми са несъбираеми, поради което отписването им и отчитането им като разход от 14 294 194,82лв. е недоказано за данъчните цели, поради което е преобразуван ФР. Така за 2016г. е определен допълнително КД 1 429 419,48лв. главница и 744 548,87лв. лихва.

Съответно със същите констатации за 2016г. е издаден РА -22221021004789-091-001/19.05.2022г., от Г. М. В. –Н. на длъжност началник сектор /възложила ревизията/ и от Ц. К. Х. на длъжност главен инспектор по приходите /извършила ревизията/.

В съдебното производство са представени писмени доказателства на л.388 –Доклад на одиторска фирма BDO Испания и свързаните с него документи.

Също така е изслушано ССТВЕ на в.л., видно от която „Бестер Хенерасион България“ ЕООД е регистрирано през 2012г., като същото е дъщерно дружество на „Бестер Хенерасион“ С.Л. със седалище в Кралство Испания.

Коментирано е Споразумение за отказ от кредит от 27.12.2016г. като е посочено, че е от една страна между „Бестер Хенерасион“ С.Л., учредено и организирано по силата на законите на Испания, което действа посредством „Бестер Хенерасион С.Л.У. - Камас - Сукурсала Б. („Бестер Румъния“), и „Бестер Хенерасион България“ ЕООД, а от друга страна румънските дружества „ГПСБ Соларис 48“ С.Р.Л., „Солар Фючър Енерджи“ С.Р.Л., „Каса Кранг“ С.Р.Л., „Форт Грийн Енерджи“ С.Р.Л. и „Каракал Солар Алфа“ С.Р.Л., всички наричани „Длъжници“ или „Отговорни за инструментите със специална инвестиционна цел“ (5 на брой дружества).

В СЕ се сочи, че съгласно т.Е, т.Н. и т.Ш. от това споразумение, „Бестер Румъния“ преотстъпва на „Бестер Хенерасион България“ ЕООД вземанията си към 31.12.2015г. по кредитни линии (инструменти със специална инвестиционна цел), свързани с разработването на фотоволтаични електроцентрали, предоставени на посочените 5 бр. румънски дружества - „Длъжници“, в размери както са изложени като задължения в техните финансови отчети към 31.12.2015г., които са в общ размер на 3 548 445, 57 евро. Вещото лице сочи, че в счетоводството на „Бестер Хенерасион България“ ЕООД за 2016г. вземанията в размер на 3 548 445.57 евро, придобити по цесия през 2016г., съгласно т.Е, т.П. и т.Ш. от Споразумение за отказ от кредит с дата

27.12.2016г. са отразени при приемането им по Дт с/ка "431 Текуща разчетна сметка свързани лица" с левова равностойност за 6,940,156.30 лв.. Вещото лице е установило, че не са налични в баланса към 31.12.2016г., т.к. са отписани в рамките на същия отчетен период - т.е. придобити са през отчетната 2016г. и са отписани през същата година.

По подробво в СЕ е посочено, че в счетоводството на „Бестер Хенерасион България“ ЕООД за 2016г. вземанията за 3 760 060,19 евро по описаните фактури от 2014г. са отразени в лева като начално салдо към 01.01.2016г. по сметка "411/02 Клиенти от групата" за вземанията от „ГПСБ Соларис 48“ С.Р.Л., „Солар Фючър Енерджи“ С.Р.Л., „Каса Кранг“ С.Р.Л., „Форт Грийн Енерджи“ С.Р.Л (общо 6 855 236.68 лв.), и по сметка "411/01 Клиенти / Търговски вземания", аналитична партида SC CARACAL SOLAR ALPHA SRL, ф-ра 22/01.04.2014г. за вземанията от „Каракал Солар Алфа“ С.Р.Л (498,801.84 лв.). В счетоводния баланс за 2016г. всички тези вземания в левова равностойност общо на 7 354 038.52 лв. участват в салдото на вземанията, посочени в колона „предходна година“ (т.е. 2015г.) в раздел „Вземания от клиенти и доставчици“. Вземанията са отписани през 2016г. и не участват в салдото на вземанията към 31.12.2016г., посочени в колона „текуща година“ (вземанията са налични към 01.01.2016г. и са отписани към 31.12.2016г.)

Вещото лице сочи, че съгласно т.V. от споразумението, „Бестер Хенерасион България“ ЕООД е заявило намерението си да се откаже напълно и неотменимо от съществуващ кредит на обща стойност от 7,308,505.76 евро („Обща сума на отказ от кредит“), държан срещу всеки от посочените 5 бр. румънски дружества - „Длъжници“, включващ съществуващите до датата на Споразумение за отказ от кредит вземания по фактури, описани в т. IV. (3,760,060.19 евро), а също и вземанията съгласно т.1., т.П. и т.Ш (3,548,445.57 евро), които е придобило от „Бестер Хенерасион“ С.Л., което действа посредством „Бестер Румъния“. В счетоводството е отразена „обща сума на отказ от кредит“ за 14,294,194.82 лв..

В.л. установява, че разходът за отписаните вземания за 14 294 194,82 лв. (7,308,505.76 евро) участва при формиране на резултата от извънредни приходи и разходи на „Бестер Хенерасион България“ ЕООД за 2016г. и при калкулиране на нетната загуба на дружеството за 2016г., изчислена за 13,045,105.54 лв. (6,669,856.55 евро).

Обект на СЕ е и споразумението от 29.09.2017г. за определяне на размера на „такса сътрудничество за 2016г“, и съгласно същата тази такса в размер на 13,049,673.49 лв. (6,672,192.11 евро) компенсира в пълен размер нетната загуба за 2016г. плюс 2 % марж над оперативните разходи /нетна загуба за 6 69 856,55евро евро + марж от 2% за 2,335.56 евро = 6,672,192.11 евро такса сътрудничество/. И в резултат на това „Бестер Хенерасион“ С. Л. и „Бестер Хенерасион България“ ЕООД са се споразумели да бъде издадена фактура № 44/29.09.2017г. за сумата от 13,049,673.49 лв. (6,672,192.11 евро). СЛЕДОВАТЕЛНО от правна и фактическа страна СЪДЪТ намира следното:

РА в обжалваната част, съдържа необходимите по чл.120 от ДОПК реквизити, издаден е от компетентни лица по чл.119, ал.2 от ДОПК, притежаващи КЕП. В производството не са допуснати процесуални нарушения и няма нарушение на материални закон.

За да достигне до тези изводи, съдът приема, че нито СЕ, нито т.нар. новопредставени доказателства променят за 2016г. извода в РА, че финансовия резултат трябва да се промени в посока увеличение с непринати разходи от 14 294 194,82лв., тъй като същите не са документално обосновани.

Новопредставените писмени доказателства –одиторския доклад на л.389 –също не води до различни констатации. Напр. същият започва с уводна част за дейността на „Бестер Хенерасион“, че е една от най-големите компании в сектора за възобновяема енергия на испанския пазар, а съответно РЛ е дъщерно дружество. Анализирани е българският пазар на възобновяемата енергия като възпрепятстван от неблагоприятна регулаторна рамка и враждебна и рестриктивна държавна политика. По-нататък се анализира като цяло дейността на екипа на групата „Бестер“ –каква енергия произвежда- фотоволтаична енергия, термосоларна енергия, енергия от биомаса и т.н. Представено е от 2017г. предложение за професионално сътрудничество от „Бестер Хенерасион“ на л.423, в което се описват клоновете /дъщерните дружества в страните Румъния, България. Също така на л.450 е предложение от 17 март 2023г. отново за сътрудничество вкл. изявление, че като цяло групата няма данъчни проблеми.

Съдът от тези писмени доказателства не установява различни констатации от установените в РД и РА. Неотнормима към основния спор –има ли документална обосновка за отписване на вземанията - е тази търговска кореспонденция вкл. и т.нар.одиторски доклад.

От ССтв Е на л.461 също не се установят различни обстоятелства, а се систематизират фактите, поради което съдът като цяло я кредитира. Поставени са въпроси за връзката между таксата сътрудничество и отказа от кредити, но изложеното е правен въпрос. Така в.л. на въпрос 1 дава заключение, че по вземането за такса сътрудничество сумата е 13 049 673,49лв., което е признат приход за 2016г. и за което е издадена фактура №44 от 29.09.2017г.. Вещото лице обсъжда приложеното споразумение от 29.09.2017г. между „Бестер Хенерасион“ и „Бестер България“ за начина на определяне на тази такса. Посочено е, че нетната загуба на РЛ за 2016г. от 6 669 856,55евро да бъде компенсирани с 6 672 192,11евро като по този начин се осигури 2 % марж над общите оперативни разходи или освен, че се компендира загубата с таксата сътрудничество се добават още 2 335 56 евро. За тази компенсация –такса сътрудничество от 6 672 192,11евро трябва да се издаде фактура.

По т.2 вещото лице дава заключение касателно разхода от 14 294 194,82лв. и това дали е съпоставим с таксата сътрудничество от 13 049 673,49лв. –като вещото лице прави извода, че е съпоставим на таксата сътрудничество, но не се обосновава. В съдебно заседание /протокол на л.555/ казва, че под съпоставимост разбира да има съответствие между приходната и разходната част на документите в СЕ и има предвид, че като е съпоставим, че е отнася към прихода от такса сътрудничество.

Видно от заключение обоснованата е защото: „Разходът за отписаните вземания за 14 294 194,82 лв. (7,308,505.76 евро) участва при формиране на резултата от извънредни приходи и разходи на „Бестер Хенерасион България“ ЕООД за 2016г. и при калкулиране на нетната загуба на дружеството за 2016г., изчислена за 13,045,105.54 лв. (6,669,856.55 евро). Съгласно Споразумението от 29.09.2017 г. за определяне на размера на „такса сътрудничество за 2016г.“, същата тази такса в размер на 13,049,673.49 лв. (6,672,192.11 евро) компенсира в пълен размер нетната загуба за 2016г. плюс 2 % марж над оперативните разходи /нетна загуба за 6 669 586,55 евро евро + марж от 2% за 2,335.56 евро = 6,672,192.11 евро такса сътрудничество/. И в резултат на това „Бестер Хенерасион“ С. Л. и „Бестер Хенерасион България“ ЕООД са се споразумели да бъде издадена фактура Хе 44/29.09.2017г. за сумата от 13,049,673.49 лв. (6,672,192.11 евро).“.

По т.3 вешото лице има за задача да изчисли непризнатия разход 14 294 194,82лв., ако се признае и се дава вариант, ако разходът от 14 294 194,82лв. се признае за разход за данъчни цени и тогава следва извода , че не трябва да се преобразува ФР и не се дължи КД.

Следователно от ПРАВНА СТРАНА СЪДЪТ намира, че също няма спорно приложение на материално-правната норма. РЛ е посочило за 2016г. сумата от 14 294 194,82лв. като разход, с което РЛ е намалило финансовия си резултат, като тази сума касае отписани вземания на румунски дружества към „Бестер Хенерасион Испания“ въз основа на споразумение от 27.12.2016г. за отказ от кредит. Със това споразумение тези вземания от испанското дружество са придобити/прехвърлени безвъзмездно и едновременно с това се прави отказ от тях от РЛ. Следователно не е спорно, че вземания в размер на 3 548 445.57 евро, придобити по споразумението за отказ от кредит от 27.12.2016г. от испанското дружество „Бестер Хенерасион“ към румънските дружества-длъжници- са отразени при РЛ с левова им равностойност за 6 940 156.30 лв., но същите /видно от СЕ/ не са налични в баланса към 31.12.2016г., тъй като са отписани в рамките на същия отчетен период - т.е. придобити са през отчетната 2016г. и са отписани през същата година. Вземанията са отписани през 2016г. и не участват в салдото на вземанията към 31.12.2016г., посочени в колона „текуща година“, но няма основание за отписването им, няма документална обоснованост, поради което правилно не е признат този разход и е увеличен ФР за 2016г..

Не е спорно, че има документ –краузата в т.V от споразумението, че „Бестер Хенерасион България“ ЕООД е заявило намерението си да се откаже напълно и неотменимо от съществуващ кредит на обща стойност от 7,308,505.76 евро („Обща сума на отказ от кредит“), държан срещу всеки от посочените 5 бр. румънски дружества - „Длъжници“, включващ съществуващите до датата на Споразумение за отказ от кредит вземания по фактури, описани в т. IV. (3,760,060.19 евро), а също и вземанията съгласно т.1,, т.П. и т.Ш (3,548,445.57 евро),, които е придобило от „Бестер Хенерасион“ С.Л., което действа посредством „Бестер Румъния“. На това основание в счетоводството на РЛ е отразена „обща сума на отказ от кредит“ за **14,294,194.82 лв., но този отказ следва да бъде обвързан с едно от основанията по чл.37 от ЗКПО. Не е ясно защо има отказ –защото са погасени по давност, защото са съдебно отречени, защото длъжник е в несъстоятелност прекратено с оздравителен план и т.н.. Не може просто така да се откажеш от вземанията си, да го заявиш, да коригираш ФР в посока намаляване, за да не дължи КД. Именно затова законодателят идисква да има едно от основанията, разписани в закона. Следователно съдът констатира, както и органите по приходите, че това споразумение обаче не покрива нито един от критериите по чл.34 и чл.37 от ЗКПО, когато едно вземане може да бъде отписано, за да бъде признато като разход за целите на**

данъчното отчитане в РБ.

С оглед изложеното правилно органите по приходите за 2016г. са увеличили ФР на основание чл.15 и чл.16 от ЗКПО с посочения непризнат разход от 14 294 194,82лв, поради което са определили допълнителен КД за 2016г. в размер на 1 545 914,35лв. като са отчели, че е внесен КД от 116 949,87лв., поради което с РА е определено РЛ да довнесе КД за 2016г. в размер на 1 429 419,48лв. ведно с лихвата определена по ЗЛВДТДПДВ.

Следва да се има предвид, че в жалбата единственото твърдение, което се прави е за връзката на „прихода“ от 13 049 673,49лв. по фактура №000....44 от 31.01.2018г. - с размера на отписаните вземания, като се твърди, че основанийето за фактурата „такса сътрудничество“ не е посоченото, а е размера на отписаните вземания. Съдът възприема твърдението за наличието на връзка, доколкото това е видно от Споразумението /анализирано и по съдържание от вещото лице в СЕ/, но същото е последващо -от 29.09.2017г., и за да се признае разхода за 2016г. трябва в тази година не върху едното, а върху всичките вземания да е настъпил някои от фактите по чл.34 от ЗКПО. Напр.възмездно да са прехвърлени, което не е така. В действителност фактурата от 31.08.2018г. е издадена от РЛ на „Бестер Хенерасион“ и е във връзка със Споразумението /т.3 /, тъй като е прието сумата от 6 672 192,11 евро, посочени като такса сътрудническо, да бъде като компенсацията, която „Бестер Хенерасион“ предоставя на РЛ, за да компенсира загубата му т.е. има определени вземания, които са несъбрани не само към м.12.2016г. , но и към датата на Споразумението от 29.09.2017г. и за тези задължения между дружеството принципал и дъщерното дружество е постигнато съгладение да се компендират с посочената сума. Изложеното обаче в никакъв случай не означава, че се прехвърлят възмездно. Следва да се има предвид, че и вещото лице в СЕ е разгледало обвързаността между съответните свързани дружества и предходното споразумение от 2016г., с което има отказ от кредит за 14,294,194.82 лв. от РЛ, но не е ясно по каква причина са отписани тези вземания счетоводно, за да бъдат представени като разход за 2016г.. Следователно правилно на основание чл.15 и чл.16 от ЗКПО вр. с л.34 от ЗКПО с РА е направено предложение за установяване на л.231 по делото т.2 за донасяне на КД за 2016г. в размер на 1 429 419,48лв. и лихва от 721 456,85лв..

Следователно жалбата е неоснователна и трябва да се отхвърли,

ведно с последиците присъждането на юрк.възнаграждение по Наредба 1/2004г. в размер на 32 770лв..

ВОДИМ СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на „Бестер Хенерасион България“ ЕООД –в ликвидация, с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление[жк] [улица] срещу РЕВИЗИОНЕН АКТ /РА/ №22221021004789-091~001/19.05.2022г. издаден от Г. М. В. –Н. на длъжност началник сектор и от Ц. К. Х. на длъжност главен инспектор по приходите при на ТД на НАП С., МЪЛЧАЛИВО ПОТВЪРДЕН, В ЧАСТТА, с която за 2016г. е определен корпоративен данък /КД/ за довносяне в размер на 1 429 419,48лв. главница и 744 548,87лв. лихва /01.04.2017г. .

ОСЪЖДА „Бестер Хенерасион България“ ЕООД –в ликвидация, ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление[жк] [улица] да заплати на НАП рисконсултско възнаграждение в размер на 32 770лв.

Решението може да се обжалва с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му пред ВАС чрез АССГ. Преписи на страните.

Съдия: